ANUL X No. 2768 | **Ediția de seară** | VINERI 28 FEBRUARIE 1897

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuĭŭ strein în casă!
V. Alexandri

ADMINISTRATIA
PASAG. BANCEI NAȚIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BANCEI NAȚIONALE (TELEFON No. 25)

Alianța franco-engleză

CONFLICTUL ORIENTAL

Știrile din urmă sînt maĭ liniștite, pare că Grecia a maĭ lăsat din pretențiunĭ și pare că Europa e bucuroasă să sfîrșească cu bine un incident menit, poate, ca să turbure pacea tuturora.

Dar nu e numaĭ atîta. Dacă lupta dintre Grecĭ și Turcĭ ar avea un caracter pur local, evident că conflictul nu ne-ar interesa peste măsură, și ne-ar avea numaĭ ca spectatorĭ nepărtinitorĭ. Cum, însă, neînțelegerea turco-greacă se poate ușor complica, e bine să examinăm care este situațiunea și care interesul nostru în toată această afacere.

Orĭ-carĭ ar fi simpatiile saŭ antipatiile noastre, noĭ, Romîniĭ, sîntem chemațĭ astă-zĭ să facem numaĭ politică de interese, saŭ, maĭ bine zis, politică de apărare națională. Această politică ni se impune, maĭ cu seamă de cînd Bulgaria a intrat în sfera de acțiune a Rusieĭ, ĭar presa rusească autorizată vorbește ĭarășĭ de o confederațiune balcanică slavă, adică de coalizarea, sub înrîurirea Rusieĭ, a micilor state de origină slavică.

In asemenea situațiune atitudinea noastră este hotărîtă.

Cînd marea problemă orientală va trebui rezolvată, Rusia, credincĭoasă politiceĭ sale tradițională, își va urmări drumul către Constantinopole. In această tendință marele imperiŭ va fi ajutat, fără îndoĭală, de către confederațiunea slavilor orientalĭ carĭ, de astă-dată, vor da Rusieĭ acelaș sprijin pe care l-aŭ dat statele germane regatuluĭ prusian.

Față cu acest mare pericol, cu această expansiune a uneĭ rase viguroasă și numeroasă, noĭ, Romîniĭ, sîntem datorĭ, pentru existența noastră, ca să ne alăturăm de toate națiunile anti-slave, ale cărora interese sînt identice cu ale noastre.

In actuala mișcare greacă, datoria noastră este să simpatizăm— fiind-că nu putem maĭ mult — cu națiunea elenă care devine de-acuma aliata noastră naturală.

Slaviĭ, grupațĭ în centrul Peninsuleĭ Balcanice și ajutațĭ de Rusia, se înarmează și se pregătesc pentru a dezmembra Turcia și a netezi calea către Constantinopole a colosuluĭ de la Nord. Toțĭ aceștia aŭ pretențiunĭ asupra Macedonieĭ, ĭar Bulgariĭ socotesc că aŭ drepturĭ istorice asupra Dobrogeĭ; așa, pericolul devine evident pentru Romania, ale căreĭa granițe nu pot fi împinse dincolo de granițele Dobrogeĭ.

Pentru a înfrîna pornirile panslavizmuluĭ, alianța romîno-greacă este o alianță naturală, o alianță care se impune, precum în ultima fază a cestiuneĭ orientale alianța austro-engleză este ĭarășĭ o necesitate absolută.

Noĭ și Greciĭ n'avem nimic de împărțit, sîntem prea departe uniĭ de alțiĭ pentru ca interesele noastre să se cĭocnească ĭar singura cestiune iritantă, cestiunea macedoneană, poate fi înlăturată prin bună-voință reciprocă. Singurul dușman comun, dușmanul Romînilor cît și al Grecilor, este Slavul, Slavul care se organizează zilnic pentru a pregăti dominațiunea raseĭ sale asupra lumeĭ.

Această mișcare expansivă, pregătită în Rusia, trebuĭe să găsească în fața eĭ, pe de o parte pe Austro-Ungaria și pe Romînia, ĭar pe de altă parte pe Anglia și pe Grecia. Aceste patru puterĭ sînt indicate pentru a ține în frîŭ pornirile Rusieĭ și a sateliților săĭ naturalĭ: Bulgariĭ, Sîrbiĭ și Muntenegreniĭ.

Engleziĭ, a cărora politică a fost în tot-d'a-una conștientă pentru-că a fost în tot-d'a-una interesată, aŭ înțeles și de astă dată care este rolul lor față de conflictul greco-turc. Engleziĭ susțin, pe sub mînă, mișcarea grecească, ĭar Franța și Italia, țărĭ de opiniune prin excelență, secundează această politică anti-rusă.

Austro-Ungaria, deși a avut un moment de ezitațiune, va trebui să sfîrșească prin a se alătura de Anglia și a susține pretențiunile legitime ale Grecieĭ; ĭar Germania, a căreĭa actuală politică plină de duplicitățĭ, n'are de cît un singur scop: curtenirea Rusieĭ, va fi nevoită, pînă în cele din urmă, ca să susțină politica orientală a Austro-Ungarieĭ.

Așa dar Rusia rămîne de-o-camdată izolată de Francia, ĭar sprijinul platonic al Germanieĭ nu-ĭ va putea fi de nicĭ un folos la momentul hotărîtor.

Interesele noastre ne dictează acuma ca să susținem politica grecească; ce-va maĭ mult, trebuĭe să dorim ca Grecia nu numaĭ să rămîĭe stăpînă în Creta, dar încă să puĭe picĭorul în Macedonia și să devie concurentă puternică în fața pretențiunilor slave.

Const. C. Bacalbașa

SATIRA POLITICA

Asalturile sturdziștilor

Armata luĭ Sturdza a pornit în campanie și a înconjurat banca ministerială, pentru a o lua cu asalt.

Primul atac l-a dat alaltă-ĭerĭ Alexandru Djuvara, care, punîndu-se în capul uneĭ diviziĭ oculiste, s'a repezit asupra D-luĭ Aurelian pentru a-l ataca cu Cîrja; dar, după o rezistență disperată, cabinetul a ĭeșit triumfător și Djuvărică a fost respins cu pĭerderĭ simțitoare.

In ședința următoare, un corp de eclerorĭ, sub conducerea deputatuluĭ Iarca din Buzăŭ, a dirijat un atac pĭeziș asupra bănceĭ ministeriale. In acelaș timp, diviziunea Năstase Stoloja, avînd tunurĭ nouĭ, ale cărora obuze sînt încărcate cu naftalină, a încercat o diversiune pe la spate, pentru a înșela pe apărătoriĭ citadeleĭ ministeriale. Dar nicĭ ministerialiĭ n'aŭ rămas maĭ pe jos. Pe cînd Aurelian făcea o demonstrațiune fățișă, în favoarea amendamentuluĭ Iarca-Stolojan, diviziunea Lascăr *debușa* pe coastă, ataca și respingea în dezordine forțele reduse ale oculiștilor.

Se spune că atacul general și decisiv se va da la Senat, sub conducerea generalismuluĭ Mitiță Sturdza.

Vax.

ACTUALITĂȚI

André Antoine

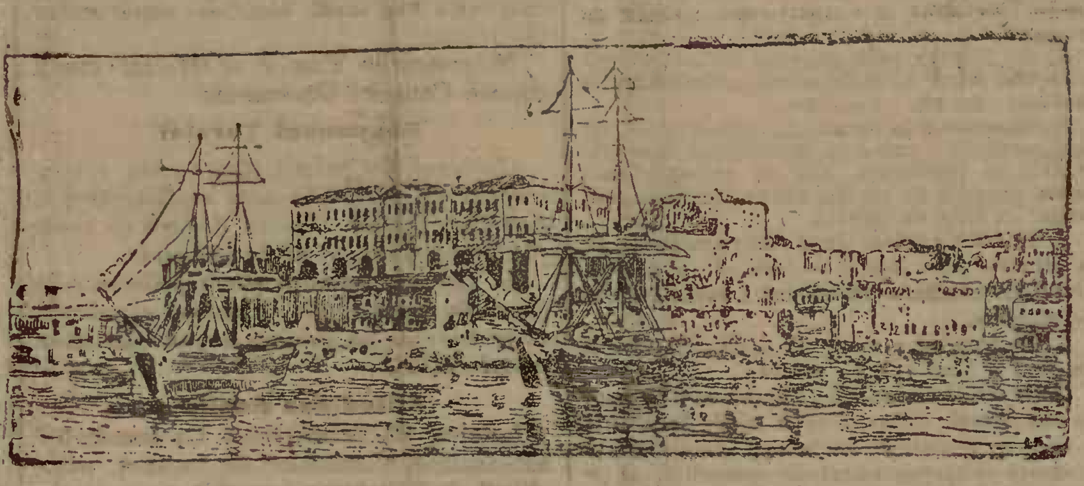
Antoine nu e un necunoscut pentru bucureșteni. Acum treĭ anĭ de zile, artistul a dat împreună cu trupa Teatruluĭ Liber *o serie de reprezintațiĭ la Teatrul Liric și între altele* Strigoiĭ *luĭ Ibsen și* Un faliment *de Bjorsön.*

Antoine este omul operelor sale. Din simplu funcționar la Compania de gaz *din Paris, a ajuns un artist de prima ordine, director de teatru neîntrecut și promotorul teatruluĭ nou, grație căruĭa ațiția autorĭ aŭ ĭeșit la lumină și ațiția dramaturgĭ străinĭ s'aŭ făcut cunoscuțĭ lumeĭ întregĭ.*

In ultimul timp, a fost numit împreună cu scriitorul Ginisty director la teatrul Odeon *din Paris. Neînțelegerĭ de artă aŭ făcut ca Antoine să-șĭ dea demisiunea.*

Actualmente lucrează la reînființarea Teatruluĭ Liber.

Vederi din Creta

Palatul guvernatoruluĭ din Creta
— Incendiat de către Turcĭ —

Nepăsare culpabilă

Nu noĭ vom fi aceĭa carĭ să împingem țara în aventurĭ războinice. Am declarat de atîtea orĭ că un războiŭ pentru Romînia nu poate fi de cît dezastruos din toate punctele de vedere. Totușĭ, fără a avea intențiunĭ și apucăturĭ belicoase, e totușĭ o datorie sfîntă să ne ocupăm de soarta noastră. In Macedonia avem o populațiune romînească pentru care statul romîn chieltuĭește ca să întrețină sentimentele și limba strămoșească. Nu putem pretinde a trece peste Bulgaria și a încorpora la Romînia aceste populațiunĭ. E însă de datoria noastră ca în conflictul european să nu le lăsăm în voia întîmplărilor, ci să sprijinim revendicațiunile lor modeste și anume independența bisericeĭ și a școaleĭ.

In timpurile calme însă, noĭ știm ce a făcut Dimitrie Sturdza și D. Poni. Azĭ în timpurile turburĭ facem maĭ răŭ: abandonăm cu desăvîrșire pe aceștĭ frațĭ de peste Balcanĭ și facem un act abselut nepatriotic.

Cînd toată lumea se pregătește să înhațe cîte o bucată din Turcia, datoria Romînilor este să pretindă și eĭ realizarea revendicațiunilor macedonenilor și este aproape sigur că orĭ cine ar moșteni pe Turcĭ, va fi silit să recunoască aceste libertățĭ. E vorba a voi ceva, a lua o pozițiune și este aproape sigur că o cerere dreaptă și neînsemnată ca aceea a Romînieĭ, nu va putea fi lăsată în părăsire. Totul stă în a avea energie și bună-voință, și tocmaĭ aceasta lipsește actualuluĭ guvern, în ceea-ce privește cestiunea macedoneană.

Lucrul este regretabil!

Sfinx.

RAZBOIUL EUROPEAN

Grecia și Europa

Răspunsul blajin dar categoric al guvernuluĭ elen este semnalul lupteĭ între Grecia și Europa.

Imediata consecință a acestuĭ răspuns a fost ordonarea blocăreĭ Pireuluĭ, dacă pînă mîĭne Grecia nu se va supune.

Ne aflăm dar în fața uneĭ lupte oficiale între Grecia și Europa.

Reuși-va oare guvernul grec să maĭ amîne cît va timp blocarea anunțată? Iată o întrebare care după toate probabilitățile cere un răspuns afirmativ,

Intr'adevăr situațiunea Europeĭ este astă-zĭ atît de încurcată, înțelegerea între marile puterĭ atît de puțin sinceră și serioasă, în cît cea maĭ neînsemnată propunere de supunere a guvernuluĭ grec va fi primită cu bucurie de către Europa, pentru a maĭ amîna cîte-va lunĭ războĭul general ce ar izbucni în caz cînd măsurĭ coercitive ar fi luate în contra Grecieĭ.

Războĭul inevitabil

Războĭul va fi însă numaĭ *amînat*, ĭar nicĭ de cum *înlăturat*, căcĭ imperiul turc a intrat în faza descompunereĭ, și orĭ cîtă osteneală șĭ-ar da Europa ca să înlăture sfîrșitul Turcieĭ, lucrurile vor merge repede, foarte repede spre firescul lor deznodămînt și va pune ast-fel Europa în situațiunea grea de a găsi Turcieĭ un înlocuitor, ceea ce sub nicĭ un chip nu se va putea face pe cale pacĭnică, ci numaĭ prin forța armelor.

Turcia se află într'o situațiune cu totul diferită de aceea în care se afla Polonia aproape de sfîrșit.

Imperiul turc nu se poate împărți pe cale pacĭnică, ci numaĭ printr'un războiŭ general, la care vor lua parte toate statele Europeĭ și în special acelea ale căror interese vitale se află în Peninsula Balcanică.

Conflagrațiunea generală

Grecia, Serbia, Bulgaria, Muntenegru și chĭar Romînia de o parte, Rusia, Austro-Ungaria, Anglia, Franța și Italia, de altă parte, aŭ fiecare pretențiunĭ asupra unor părțĭ din teritoriul muribundeĭ Turciĭ, ĭar aceasta singură e încă destul de capabilă a-șĭ apăra cu multă energie vĭața în Europa, pentru ca la rezolvarea definitivă a chestieĭ orientale să nu provoace un carnagiŭ general, silind pe întreaga Europă să ĭa parte la procesul dintre Turcia și pretendențiĭ la moștenirea teritoriuluĭ eĭ.

Chestia cretană cu consecințele eĭ, nu e de cît epilogul războĭuluĭ general; ĭar diferitele evenimente politice, precum *formarea confederațiuneĭ slave în Balcanĭ, răcirea relațiunilor amicale între Franța și Rusia și apropierea acesteĭa de Austro-Ungaria și Germania*, sînt cele maĭ puternice indiciĭ că ne aflăm în ajunul unuĭ războiŭ european.

Val.

Armata greacă

Infanterist
(Ținută de campanie)

Manopere nedemne

Dușmaniĭ sătenilor profită de asasinarea proprietaruluĭ Cioflan și de omorul perceptoruluĭ de la Tudora ca să arunce spaĭma în sufletul proprietarilor și să-ĭ împĭedice ca să voteze legea *Caseĭ Rurale.* Ziarul conservator *Epoca* a și început această campanie nedemnă, inventînd mincĭunĭ și arătînd că săteniĭ sînt gata să se rezvrătească.

E posibil ca în țară, din cauza stăreĭ proaste a țărănimeĭ, să fie o oare-care fierbere, e posibil ca nemulțumirile să fie marĭ, este adevărat că proprietarul Cioflan a fost asasinat în condițiunĭ misterioase; dar toate acestea nu aŭ nicĭ o legătură cu legea *Caseĭ Rurale.*

In 1888, cînd conservatoriĭ aŭ votat legea vînzăreĭ moșiilor Statuluĭ, era mult maĭ posibil să se întîmple turburărĭ.

Țăraniĭ atuncĭ eraŭ în putință să nu maĭ facă angajamente, de oare-ce știaŭ că vor căpătă pămînt. Cu toate aceste, relativ la votarea acesteĭ legĭ nu s'a întîmplat nicĭ o mișcare, cum de sigur nu se va întîmpla nicĭ de astă-dată.

Legea se va vota fără nicĭ o îndoĭală. Rămîne însă statornicit la ce mijloace nevrednice recurg politicianiĭ conservatorĭ, carĭ vor să nu se introducă această cale legală de înbunătățire a stăreĭ țăranuluĭ romîn.

Constatarea este prețioasă. Va veni desigur timpul cînd țărănimea va aminti D-lor cĭocoĭ această faptă rea și potrivnică intereselor lor.

C. M.

PIREUL

In ziua cînd Grecia șĭ-a trimis trupele în Creta, Germania a propus Europeĭ ca flotele marilor puterĭ să blocheze Pireul și să silească ast-fel pe Grecĭ la supunere.

Propunerea Germanieĭ nu a fost primită atuncĭ de către Franța, Anglia și Italia, așa că blocarea n'a put fi realizată.

In urma refuzuluĭ categoric însă din partea Grecieĭ de a se supune voințeĭ Europeĭ, ideia blocăreĭ Pireuluĭ a revenit astă-zĭ din noŭ la ordinea zileĭ.

Pireul saŭ portul Ateneĭ se află la gurile Cefisuluĭ, în peninsula numită în antichitate *Pireŭ.* Acest port se află la o depărtare de 7 kilom. de orașul Atena, cu care a fost legat prin niște zidurĭ înalte construite de Temistocle și Pericles.

Portul Ateneĭ, înaintea războaĭelor medice, era Falera și cum bătălia de la *Salamnia* dovedi Atenienilor avantagiul ce l-ar putea trage din forțele lor maritime, Temistocle găsi că portul Falera era prea mic și construi un noŭ port care, cu toate că e maĭ departe de oraș prezintă totușĭ destule avantagiĭ pentru apărarea luĭ. Noul port fu numit Pireŭ, după peninsula în care se află.

*

Peninsula aceasta este străbătută de treĭ bazinurĭ naturale, carĭ în antichitate eraŭ legate și formaŭ din acest teritoriŭ o insulă cu totul separată.

Portul Pireŭ servĭa în acelaș timp ca port comercial, port militar, ca antrepozit, arsenal și ca pĭață. Zidurile cele lungĭ ale luĭ Temistocle și Pericle împĭedicaŭ ca portul să fie izolat de oraș printr'un atac teritorial și făceaŭ parte din fortificațiunile Ateneĭ.

Portul se compunea din treĭ bazinurĭ: „Cantaros“ (port militar), „Zéa“ (destinat pentru încărcarea grînelor) și „Aphrodision“, pentru cele-l'alte vapoare. Aceste bazinurĭ eraŭ destul de vaste pentru a conține 500 de corăbiĭ; intrarea în port însă, strînsă printr'o limbă de pămînt, era și este încă foarte strîmtă. Ea se închidea cu un lanț. Două marĭ coloane, susțineaŭ douĭ leĭ de marmoră foarte marĭ, carĭ în anul 1686 aŭ fost ridicațĭ de amiralul venețian, Merosini; unul din eĭ se află actualmente la Veneția în fața porțeĭ arsenaluluĭ.

In timpul cînd Atena era în floare, Pireul era centrul uneĭ activitățĭ comerciale considerabile.

El era grînarul Grecieĭ. Pĭața Pireuluĭ care se numește „Digura“, era bursa cea maĭ populată din Grecia, mult maĭ frecventată chiar de cît Corintul.

*

Toate națiunile răspîndite pe țărmul Mediteraneĭ se duceaŭ la Pireŭ, de unde se răspîndea cultura și comerciul Orientuluĭ. Aristot, în una din scrierile sale, pretinde că locuitoriĭ Pireuluĭ eraŭ mult maĭ politicoșĭ și maĭ ospitalierĭ de cît aĭ Ateneĭ, din cauză că eraŭ vecĭnic în contact cu străiniĭ din întregul continent al Europeĭ, Asieĭ și Africeĭ.

Atenieniĭ aŭ zidit la Pireŭ monumente și temple splendide.

Zidurile Pireuluĭ aŭ fost distruse de Lysandre cu 400 de anĭ înainte de Christ, și de atuncĭ acest port începu să decadă, așa că astă-zĭ n'are aproape nicĭ o însemnătatea politică.

*

Cînd regele Oton a venit la 1836 să ĭa posesiunea tronuluĭ grec, el debarcă la Pireŭ, unde nu găsi de cît o singură casă.

Astă-zĭ Pireul este o stațiune de navigațiune a vapoarelor din Mediterana. Portul este mic, dar bun și poate primi vapoarele de linie.

Ca și în antichitate, portul Pireŭ este străbătut de treĭ bazinurĭ. In ultimul bazin se află portul care e bine conservat; acolo se află debarcaderul și carantina. O rețea de cale ferată leagă acest bazin cu Atena.

Imprejurul portuluĭ se află orășelul Pireŭ, reconstruit. El are vre-o opt sute de case, magazine și bisericĭ frumoase. Aci se află și școala navală a regatuluĭ grec.

Mișcarea portuluĭ Pireŭ se ridică pe an la vre-o 1700 de vase, carĭ intră și ĭes din port, ĭar importul și exportul ce se face prin Pireŭ se evaluĭază la 35 de milioane de francĭ pe an.

*

Acesta este portul pe care Germania voĭește ca flotele marilor puterĭ să-l blocheze.

Scopul propunereĭ germane este ca să silească pe Grecĭ a-șĭ retrage trupele din Creta și să se supună voințeĭ unora d'intre marile puterĭ europene, carĭ nu pot admite ca un stat mic ca Grecia să se amestece în daraverile orientale.

Dreptul Grecieĭ asupra Creteĭ este însă prea evident, pentru ca propunerea germană să fie primită de către statele carĭ știŭ să aprecieze sentimentele umanitare și de libertate a popoarelor din Orient.

Franța și Italia, carĭ aŭ luptat atît de mult pentru libertățile de carĭ se bucură ele astă-zĭ, nu vor putea de sigur admite blocarea și bombardarea portuluĭ Pireŭ, de unde, în antichitate, s'a răspîndit peste întregul univers cultura și ĭubirea libertățeĭ.

Propunerea Germanieĭ ca Europa să blocheze portul Pireŭ, va cădea și de astă-dată ca și de rîndul trecut.

V.

Impresiunĭ și Palavre

(Din corespondența luĭ Chițibuș cu cetitoarele sale)

Celesteĭ

Erĭ, tirania secretaruluĭ de redacție ne-a întrerupt vorba noastră tocmaĭ cînd devenea maĭ interesantă. Ce răŭ este să-țĭ taĭe gîndurile cine-va tocmaĭ cînd incepuseră să curgă line și armonioase!

Mă întrebaĭ, draga mea, dacă eŭ mĭ-am închipuit a fi acela care să-țĭ conducă primiĭ pașĭ în vultoarea lupteĭ pentru traiŭ și să fiŭ prestidigitatorul care să ridice pentru tine perdeaua magică ce acoperă grădina splendidă a dragosteĭ.

Ițĭ mărturisesc că un asemenea gînd nu mĭ-a venit. Explicațiunea este foarte ușor de dat. Ia închipuiește-țĭ că eștĭ în călătorie pentru prima oară, într'o țară feerică, într'o Elveție ideală, în care tu aĭ nevoie a fi condusă, a ți se arăta tot ce-ĭ maĭ frumos și maĭ pitoresc. Aĭ drept tovarăș de drum pe un bătrîn blazat, cu simțurile tocite, incapabil să se maĭ emoționeze, pe o natură moartă, lipsită de entuziasm care nu maĭ poate *vedea* și *simți* nimic. Te va întovărăși plictisit, se va plînge de osteneala drumuluĭ și pe cînd tu veĭ cădea în admirațiune înaintea uneĭ vederĭ superbe, el te va privi rece și se va întreba în sine: „ce te-a apucat?"

Cu un asemenea om, tu veĭ trece prin o mulțime de locurĭ și nu le veĭ putea admira, veĭ lăsa la o parte o serie de priveliștĭ uimitoare și tovarășul tăŭ de călătorie, în loc să fie o călăuză folositoare, va fi o piedecă nesuferită, o vecĭnică împiedecare de a vedea și cunoaște totul.

Eŭ sînt bătrînul care în vĭața nu prea am ce admira și pe care totul îl lasă rece, omul care a pus cruce vĭețeĭ și care nu prea știe nicĭ el bine pentru ce trăiește. Știŭ că o să zicĭ că aceasta e o poză, că îmĭ place să mă calomniez pe mine însu-mĭ, că voiŭ să mă fac maĭ interesant. Aceasta ideĭe despre mine ar fi nedreaptă și dacă aĭ putea străbate în întunerecul trecutuluĭ meŭ, dacă aĭ fi în stare să-mĭ citeștĭ în suflet, dacă *m'aĭ cunoaște*, te-aĭ convinge perfect că așa este.

Cum vezĭ, nu mĭ-am putut *închipui* așa ceva. Vĭața ta este plină de vigoare și de avînturĭ, de acum începĭ să învețĭ a trăi, priveliștile traiuluĭ te vor impresiona în chip puternic—și *lecțiunile lucrurilor* de-abĭa acum vor începe. Iţĭ trebuĭe însă un alt tovarăș de drum, plin de sevă ca și tine, ne blazat și plin de entuziasm, îțĭ trebuĭe brațe viguroase și inteligență neobosită, ca pe acest munte înalt și anevoĭos de urcat, să te ajute la momente grele și primejdioase, ĭar atuncĭ cînd priveliștea devine frumoasă, să împărtășească împreună cu tine admirațiunea și plăcerea...

..... Și ĭată încă o dată, pricină pentru care nu mĭ-am putut nicĭ măcar *închipui* că așa ceva se poate întîmpla.

Chițibuș.

PLINGERI

Astă-zĭ s'a prezintat în redacția noastră un conductor de tramway, anume M. Zuckerman, care ni s'a plîns că în ziua de 8 Februarie, orele 7 și 30 seara, șezînd pe platforma dinapoĭ a unuĭ vagon al tramwayuluĭ vechiŭ, aude sunînd clopotul; un pasager îĭ atrage luarea a-minte că un Domn voiește a se urca.

Oprind vagonul, se pomenește cu D. locotenent Bibescu de la jandarmiĭ călărĭ că-l ĭa la palme.

Conductorul, întrebîndu-l pentru ce îl bate, ofițerul îl ĭa din noŭ la bătaĭe, spunîndu-ĭ că dacă va maĭ scoate o vorbă, îl taĭe cu sabia.

In dreptul străzeĭ Primăvereĭ, locotenentul chiamă douĭ sergențĭ postațĭ acolo și le dă ordin să ducă la secție pe conductor. La secție nenorocitul e luat din noŭ la bătaĭe de către locotenentul Bibescu, care l-a umplut de sînge, lovindu-l de toțĭ pereţiĭ.

Bătutul, adresîndu-se comisaruluĭ Predescu, pentru a-l lua sub protecția luĭ, acesta-ĭ răspunde că ofițerul are dreptul să-l bată, de oare-ce face parte din poliție.

Expunem faptul pentru cunoștința atît a superiorilor D-luĭ locotenent Bibescu, cît și a prefectuluĭ poliţieĭ.

Legea exproprierilor

Am spus că guvernul a întocmit un proĭect de lege modificator legeĭ exproprierilor.

Se știe că actuala lege a dat naștere la o mulțime de nemulțumirĭ și că toate guvernele carĭ s'aŭ succedat la putere, de vre-o cincĭ-spre-zece anĭ încoace, s'aŭ convins că trebuĭe modificată.

*

Ceea-ce a făcut maĭ ales ca guvernul să se decidă a modifica legea, aŭ fost hotărîrile date de jurațĭ în privința exproprierilor necesare pentru linia Piteștĭ-C.-de-Argeș și acelea pentru gara centrală.

Intr'adevăr, foarte des jurațiĭ stabileaŭ prețurĭ enorme pentru pămînturile ce se expropriaŭ. Maĭ ales în unele județe, jurațiĭ îșĭ creĭaseră adevărate veniturĭ din exproprierĭ.

*

Proĭectul pe care îl prezintă guvernul actual, desființează jurațiĭ. După el, exproprierile se vor judeca în prima instanță de tribunal, ĭar Curtea de Casație va judeca ca a treĭa instanță de fond.

Tribunalul va fi ajutat de experțĭ.

Rep.

CRONICA

O constatare

„Vĭața omuluĭ ca o ĭapă albă; îndată ce trece dealul nu i se maĭ văd coastele", a zis cine a zis....

La Iașĭ s'a otrăvit Lunĭ dimineața cu acid carbonic, Grigore A. Bogdan — și a murit.

Iată însă că după moarte se văd următoarele, după cum asigură „Evenimentul":

Marțĭ dimineața s'a făcut autopsia cadavruluĭ luĭ Grigore A. Bogdau, în camera mortuară de la spitalul sf. Spiridon, de către D. dr. Bogdan, medic legist, în fața D-luĭ Boteanu, procuror, și a unuĭ mare număr de studențĭ.

D. dr. Bogdan prin procesul-verbal asupra autopsieĭ arată — și de aceea sub-semnatul a declarat maĭ sus că se văd....

1) Moartea a provenit din intoxicație cu acid carbonic, — ceea ce însemnează că nu s'a otrăvit cu laudanum, așa că moartea nu-ĭ putea proveni de cît din cauza aciduluĭ carbonic, cu care s'a otrăvit.

2. Moartea a urmat după cîte-va minute—de la otrăvire bine înțeles — ceea ce va să zică destul de categoric că nu putea urma înainte de otrăvire.

3. Că numitul e mort de două zile—adică de cînd a bine voit să moară...

După aceste constatărĭ, „Evenimentul" afirmă că omenescul cadavru va fi trimis la cimitir —ceea ce dovedește că la Iașĭ nimenĭ nu se gîndește să arunce cadavrele oamenilor, ca pe cîinĭ, în vre-un șanț...

Și acuma judecațĭ, vă rog, imensitatea foloaselor ce decurg din procesele-verbale medico-legale și o presă conștientă de datoriile eĭ...

Am zis.

Bac.

CHESTIUNI EXTERNE

LUPTELE DIN CRETA

—Prin fir telegrafic—

Pregătirile Turcieĭ. — Luptelele din Creta. — Detașamentele europene.— Tratările marilor puterĭ.—O dezmințire. — Răspunsul Turcieĭ.—Atitudinea Anglieĭ.—Inarmările Austrieĭ. — Atitudinea Bulgarieĭ. — Din Macedonia

Pregătirile Turcieĭ

Constantinopol, 26 Februarie.—27 de trenurĭ militare aŭ plecat pînă acum de la Muratti la Salonic; ele aŭ transportat 35 batalioane.

Pentru azĭ sînt anunțat treĭ trenurĭ militare cu destinație la Salonic.

Pînă acum drumurile de fier orientale aŭ expediat la Salonic 1500 vagoane cu 25,000 oamenĭ, 500 caĭ și material de războĭ.

Luptele din Creta

Canea, 26 Februarie.— Amiraliĭ aŭ organizat o încrucișătoare spre a împĭedica debarcarea de trupe și de transporturĭ de material de războĭ.

Creștiniĭ pușĭ sub protecția Francieĭ așteaptă cu nerăbdare sosirea trupelor franceze.

Liberarea musulmanilor înconjurațĭ la Kandano s'a făcut cu primejdiĭ marĭ.

Aproape 2000 de oamenĭ, femeĭ și copiĭ aŭ fost luațĭ de acolo.

Num'ărul nesuficient al corăbiilor a făcut cu neputință transportarea tuturor familiilor musulmane.

Detașamentele europene

Detașamente de trupe vor rămîne la Selino pînă la îmbarcarea desăvîrșită a musulmanilor.

Detașamentele europene însărcinate să libereze pe asediațiĭ din Kandano eraŭ puse sub dubla comandă a unor ofițerĭ francezĭ și englezĭ carĭ aveaŭ puterĭ egale.

Insurgențiĭ aŭ lăsat pe musulmanĭ să plece, după ce ĭ-aŭ dezarmat pe toțĭ.

Consulul Englitereĭ a rămas pe bordul vaporuluĭ săŭ pe cînd se libera prizonieriĭ.

Tratările marilor puterĭ

Londra, 26 Februarie. — Un schimb de vederĭ s'a făcut între puterĭ spre a examina oportunitatea de a răspunde la nota Grecieĭ.

Andrianopol, 26 Februarie. — S'a decis reorganizarea „jumătățeĭ de lună roșie."

O dezmințire

Londra, 26 Februarie.— *Camera Comunelor.* D. Curzon declară că nu cunoaște existența vre unuĭ răspuns suplimentar al Grecieĭ.

Răspunsurile Turcieĭ și Grecieĭ vor fi supuse Camereĭ Comunelor.

Răspunsul Turcieĭ

Guvernul n'a primit pînă acum vre-un răspuns al Turcieĭ la nota suplimentară a puterilor, dar D. Curzon declară că crede că Turcia o va primi în principiŭ.

D. Curzon comunică știrea privitoare la liberarea turcilor din Kandano și adaogă că se teme ca nu cum-va creștiniĭ să atace portul Selino.

Atitudinea Anglieĭ

Londra, 26 Februarie.— La banchetul asociațiuneĭ Camerelor de comerț, marchizul de Salisbury a vorbit pe scurt de afacerile streine, zicînd că cabinetul va face tot ce va putea pentru domnia libertățeĭ și a dreptățeĭ, maĭ cu deosebire a păceĭ europene, de la care depinde industria și comerțul.

Inarmările Austrieĭ

Fiume, 26 Februarie.—Azĭ s'a îmbarcat cu destinație pentru Pireŭ un convoiŭ de 250 caĭ destinațĭ Grecieĭ.

Atitudinea Bulgarieĭ

Sofia, 26 Februarie. — Agenția Balcanică *declară neîntemeĭată informația ziaruluĭ* Times, *care zice că D. Stoilov ar fi exprimat simpatiile guvernuluĭ bulgar pentru Grecia și anexarea Creteĭ.*

Politica guvernuluĭ s'a expus în mod clar la Cameră, prin ultimul discurs al D-luĭ Stoilov, pronunțat cu ocazia interpelăreĭ asupra conduiteĭ ce guvernul are de gînd să urmeze față de evenimentele actuale.

Din Macedonia

Belgrad, 26 Februarie.— După o știre din Usküb, un turc a încercat să atace cu cuțitul pe D. Risticĭ, consulul Serbieĭ. A fost împĭedicat însă de un trecător.

ECOURI

— Societatea geografică romînă va ține ședință Sîmbătă 1 Martie 1897, la 8 și jumătate ore seara în Sala Senatuluĭ, cu următoarea ordine de zi:

1) Raport anual al D-luĭ Secretar general G. I. Lahovari;

2) D. Gr. Tocilescu.—Un noŭ limes Roman la stînga Oltuluĭ;

3) D. B. G. Assan. Inginer mecanic. — Călătorie în regiunile polare nordice. — Conferință, coprinzînd treĭ părțĭ:

Partea I. — Intinerarul călătorieĭ. — Oceanul Glacial.—Insula Urșilor.—Insulele Spietzberg. — Expedițiunile polare. — Expedițiunea luĭ Nansen, ĭernarea luĭ solitară și întoarcerea miraculoasă în Norvegia.

Partea II.— Proĭecțiunĭ de fotografiĭ făcute prin lumina oxidrică cu concursul D-luĭ N. Athanasescu, profesor universitar și D-luĭ I. P. Cristu, mare amator de fotografie.

Partea III. — Relațiune despre eclipsa totală de soare din 9 August, 1896. — Misiunile sciințifice din regiunile polare în 1896. — Pescuitul baleneĭ. — Expedițiunea luĭ Andrée pentru explorarea Poluluĭ Nord în Balon. — Ceĭ treĭ Aeronauțĭ Polarĭ: S. A. Andrée, Ninls Ekholm și Nils Strindberg. — D. H. Lachambre, constructorul balonuluĭ.

— D. Tibaldo Bassia, avocat la Atena, a donat spitaluluĭ „Elis" din Galațĭ suma de 3000 leĭ.

— Azĭ, D. de Gubernatis îșĭ va dezvolta a treĭa și ultima conferință, tratînd despre Națiunea Romînă.

OFICIALE

Se declară de utilitate publică șease miĭ metri pătrațĭ teren din șesul munteluĭ Păiușĭ, proprietate a locuitorilor comuneĭ Bumbeștĭ-Jiŭ, din județul Gorj, fiind necesar pentru construirea unuĭ local de vamă.

Ministerul de interne a aprobat modificarea budgetelor comunelor urbane Bîrlad și Craĭova, pe exercițiul curent.

S'a aprobat de către ministerul de interne prelungirea seziuneĭ ordinare a consiliuluĭ comunal din Craiova pînă la 15 Martie.

D. N. Miclescu, actual revizor în serviciul regieĭ monopoluluĭ statuluĭ, a fost numit director cl. I, în serviciul închisorilor.

CULISELE POLITICE

Situația D-luĭ Porumbaru

Legea C. F.—In Senat.—Altă încurcătură.—Supărarea Direcțieĭ.

Situația D-luĭ Porumbaru a devenit cu totul imposibilă.

Ministrul lucrărilor publice nu maĭ poate conduce departamentul, de oare-ce sturdziștiĭ duc o teribilă campanie în contra sa.

Și cauza acesteĭ campaniĭ este atitudinea pe care a avut-o D. Porumbaru față de D. C. Stoicescu. Se știe că de la venirea sa în capul ministeruluĭ lucrărilor publice, D. Porumbaru a declarat că are o moștenire foarte încurcată de la D. Stoicescu. *Maĭ mult, D. Porumbaru nu s'a sfiit să declare maĭ multor persoane că acuzările ce se aduceaŭ D-luĭ Stoicescu în chestia portuluĭ Constanța și a banchetuluĭ dat la D-sa acasă și plătit de Direcția C. F., sînt exacte.*

Acestea nu le uĭtă sturdziștiĭ și D. Porumbaru va trebui să părăsească guvernul.

Legea C. F.

Am spus deja că o gravă neînțelegere s'a ivit între D. Porumbaru și ceĭ carĭ conduc direcția C. F.

D. Saligny și șefiĭ de serviciĭ, sub instigațiile sturdziștilor, nu primesc modul de a vedea al D-luĭ Porumbaru în chestia legeĭ C. F.

In Senat

Afară de aceasta, la Senat, poziția D-luĭ Porumbaru e din cele maĭ rele. După eșecul suferit cu legea relativă la creditul pentru linia Bîrlad-Galațĭ, D-sa nu maĭ are curagiul să se prezinte în fața Senatuluĭ, ca să-șĭ susție proĭectul de lege relativ la C. F.

Și de aceea D. Porumbaru stă în casă, sub pretext că e bolnav.

Se spune că boala D-sale va dura pînă cînd se va termina la Cameră discuția asupra legeĭ Caseĭ Rurale, și D-niĭ P. S. Aurelian și V. Lascar vor putea să vie la Senat să-l susție în apărarea legeĭ C. F. R.

Altă încurcătură

Hotărît, D. Porumbaru e menit s'o nimerească în tot-d'a-una ca Eremia.

Cînd trebuĭe să fie energic, tocmaĭ atuncĭ e apucat de frică și cînd trebuĭe să se lase maĭ moale, atuncĭ îșĭ ĭa aĭere de bravadă.

Iată un noŭ caz care a încurcat cu totul pe D. Porumbaru.

Sînt aproape douĭ anĭ de cînd D. Racleș, funcționar la secreteriatul Direcțieĭ C. F., a fost scos de Direcție. D-sa s'a plîns la Direcție și apoĭ D-luĭ Stoicescu.

Fostul ministru de lucrărĭ publice a recomandat plîngerea D-luĭ Racleș în mod confidențial Direcțieĭ C. F., de oare-ce ĭ-a spus D. Stoicescu că ministrul, după lege, nu are nicĭ o putere ca să-șĭ impuĭe hotărîrile. E de prisos să spunem că nu s'a făcut nimic.

Acum D. Racleș a prezintat o plîngere și D-luĭ Porumbaru. In această plîngere arată și o serie de abuzurĭ ce se comit la Direcția C. F.

D. Porumbaru trimite oficial petiția Direcțieĭ C. F., cere să se numească imediat o anchetă ca să constate denunțările D-luĭ Racleș și îndată să i se comunice numele persoanelor numite în anchetă, pentru ca să lucreze sub controlul ministeruluĭ.

Supărarea Direcțieĭ

Cînd s'a primit la Direcție ordinul D-luĭ Porumbaru, a izbucnit o adevărată furtună.

D-niĭ Saligny, Vartiadi, etc., amenință cu demisiile.

Și sturdziștiĭ lucrează pe capete.

Fără îndoĭală, D Porumbaru n'are noroc.

Rep.

Revista cărților

Kiew mère de villes russes este titlul unuĭ volum pe care *baronul de Baye* îl publică în editura librărieĭ pariziane Nilsson, împreună cu alte două volume carĭ fac un tot: *Causerie devant quelques toiles de l'école moderne en Russie* și *L'oeuvre de Victor Wassnetzoff*.

Azĭ cînd toate privirile sînt întoarse asupra Orientuluĭ, cînd se știe ce rol important va juca Rusia în tragedia orientală, cititorul poate găsi interesante detailurĭ asupra imperiuluĭ moscovit și în special asupra Kievuluĭ, leagănul istorieĭ Rusieĭ. Tustrele sînt întovărășite de ilustrațiunĭ și vederĭ foarte artistic executate în fottoipie. Pe lîngă acestea, omul de artă va citi cu interes partea artistică a lucrăreĭ și în special aceea consacrată picturei moderne rusești și artistuluĭ Victor Wasnetzoff.

REPORTAGIU

Din Capitală

Stefan Vasilescu, din strada Mihaĭ-Bravul, pripășise prin prăvălie un nepot al săŭ Gogu Dumitrescu.

Acesta, ca orĭ-ce nepot care se respectă, a voit cu orĭ-ce preț a-șĭ apropria conținutul tejgheleĭ unchiuluĭ săŭ. Așteptă pînă ce unchiul trecu într'o altă odaĭe și fură 200 de francĭ din tejghea.

Pe urmă se gîndi să se ducă să se cinstească cu un pahar de vin.

Vesel și mîndru de ispravă, sosește în cîrcĭuma Fortunatu din calea Grivița.

Dar, e un dar...

Unchĭul reclamă polițieĭ, care urmărind pe nepoțel, îl prinde chĭar la circĭumă, tocmaĭ boĭa să maĭ soarbă ultimul pahar cu vin.

Intr'o stradă dosnică ce dă în Bulevardul Elisabeta, s'a găsit de către Sega Constantin, un copil de sex femenin, în etate de o lună. Fetița era bine îmbrăcată.

Sergentul cu No. 900, anume Măcelaru Dumitru, pe cînd voĭa a se scobori din tramway, a alunecat între roate și șĭ-a strivit un picior. Pacientul a fost dus la Spitalul Brîncovenesc.

Din Țară

Ierĭ noapte, în orașul R.-Sărat, a ars magazinele în carĭ se află materialul necesar pentru construcția nouluĭ palat administrativ. Focul nu se știe din ce cauză a provenit.

Trăsura fabricantuluĭ Novak, trecînd ĭerĭ pe strada Lăpușneanu din Iașĭ, a lovit pe profesorul Al. Xenopol, trîntindu-l cu fața în jos și făcîndu-ĭ două leziunĭ la nas și frunte. Vizitiul a fost arestat.

Starea D-luĭ Xenopol nu este gravă.

Evenimentele din Orient

Atitudinea Germanieĭ

Frankfurter Zeitung află că guvernul german a dat ordin ministruluĭ săŭ din Atena a fi gata să părăsească Grecia, căcĭ Germania nu maĭ poate avea relațiunĭ diplomatice cu Grecia.

Blocarea Grecieĭ

Neues Wiener Tagblatt *află că planul amiralilor marilor puterĭ cu privire la blocarea Grecieĭ este gata. El a fost acceptat pînă acum de către Germania, Austro-Ungaria și Rusia.*

Propunerile amiralilor sînt foarte largĭ; ele aŭ în vedere blocarea tuturor porturilor Geecieĭ și Creteĭ.

Politică de femeĭ

Familiile imperiale din Petersberg, Berlin, Londra și Copenhaga urmăresc cu

---

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

18

PE DRUMUL CRIMEI

CASA INGROZITOARE

V

Asta a fost întîĭa luĭ întîlnire cu Boroville.

Stătură împreună cîte-va zile, după carĭ Boroville fu dus înaintea polițieĭ corecționale și apoĭ fu trimis într'o casă de corecție.

Criquet și cu Charlot, aproape în acelaș timp aŭ fost scoșĭ din închisoare și încredințațĭ, din cauza vîrsteĭ lor, ospiciuluĭ de copiĭ din strada Deufert.

Aci fusese lăsată Bertina.

Aci căzură Criquet și Charlot.

Timp de 15 zile, ospiciul îĭ ținu în observație, pe urmă aŭ fost înmatriculațĭ.

După două zile eraŭ rînduițĭ, Charlot la un țăran din Ardennes, ĭar Criquet în Loir-et-Cher.

Plînseră cînd ĭ-aŭ separat.

Nu voĭaŭ să se despărțească.

Suferiseră împreună și-șĭ închipuĭaŭ că vor petrece ast-fel toată vĭața la olaltă.

Aŭ auzit spunîndu-se pe cînd plîngĭaŭ:

— Sînt tinerĭ. Aŭ să uĭte curînd.

Se înșelaŭ.

Eraŭ maĭ bătrînĭ de cît îĭ arăta vîrsta.

Asemenea mizeriĭ dezvoltă repede.

Trebuĭa să nu se uĭte nicĭ odată.

Partea a doua

PE DRUMURILE MARI

I

Vagonul de clasa a treĭa, care ducea pe Bertina spre Nord, era încărcat cu doĭcĭ.

Toate se întorceaŭ prin satele lor cu copiiĭ ce li se încredințase.

Multe se cunoșteaŭ.

Intîmplarea făcuse ca Bertina să fie încredințată uneĭ țărance tinere și frumușele.

Se numia Iosefina Massoulet și era soția unuĭ fierar din Wattignies.

Trecu un an.

Copila fu înțercată.

Iosefina ținuse să treacă peste termenul înțărcăreĭ ca să poată lua prima pe care Azistența o dă doĭcilor.

Massoulet era un vlăjgan nalt și lat în spete. O barbă mare roșie îĭ acoperea tot obrazul.

Numaĭ pe frunte n'avea păr.

Infățișarea luĭ era teribilă și era în vîrstă de două-zecĭ și opt de anĭ.

Ochiĭ îĭ străluceaŭ ca niște diamante.

Era blînd ca o oaĭe, ĭar vocea luĭ dulce ca a uneĭ femeĭ.

Bertina petrecu la dînșiĭ ceĭ douĭ anĭ d'întîĭ.

Soțiĭ Massoulet se atașaseră de dînsa.

Era atît de gentilă și micuță, în cît o ĭubĭaŭ ca pe propria lor fiică.

Pe urmă eraŭ săracĭ, cu toată munca lor aspră și ceĭ două-zecĭ și cincĭ de leĭ ce primĭaŭ de la administrație era pentru dînșiĭ un mare ajutor.

Soarta li se arătase bine-voitoare cînd a dat pe Bertina în îngrijirea acestor oamenĭ.

Dar norocul nu ținu mult.

Iosefina muri după treĭ zile de la nașterea celuĭ de al douĭlea copil.

Totușĭ Massoulet ținu pe fetiță la dînsul.

Dar după puțină vreme, se căsători cu o femeĭe care-ĭ cîrpĭa rufele.

Maria Bertond era uscată și slabă.

Cînd Massoulet îĭ propuse s'o ĭa de nevastă, ea îĭ răspunse fără să înceteze de a coase:

— Vreaŭ să-țĭ fiŭ soție, D-le Massoulet, de cît treĭ copiĭ, e prea mult. Ar trebui s'o trimețĭ îndărăt pe mica bastardă, căcĭ ajung douĭ....

— Să trimit pe Bertina? Dar D-ră Marie, Bertina-ĭ dulce ca și catifeaua.... nicĭ nu-ĭ nevoĭe să se ocupe cine-va de dînsa.

Maria Bertond îșĭ strînse buzele și zise cu răceală:

— Alege, D-le Massoulet. Eŭ nu vreaŭ să am în casa mea un copil din ospiciŭ. Cine știe de unde vine.... Poate că-ĭ fata unuĭ hoț.. orĭ a unuĭ asasin...

Nu zise nimic timp de opt zile.

Pe urmă Maria venind să lucreze cu ziua la el, îĭ zise:

— Am scris la Lille, directoruluĭ Agențieĭ, ca să ĭa pe Bertina. Acuma ne putem cununa cînd vreĭ.

Peste opt zile, colosul bărbos, cu ochiĭ plinĭ de lacrimĭ, sărută pe Bertina.

I-o luaŭ.

Declară plecarea la primărie.

De astă dată fu încredințată unuĭ cultivator cu numele de Pascal, arendașul uneĭ moșioare, Rigola, lîngă Marchienne-Campagne, tot în Nord.

Acolo se găsi într'un mijloc mizerabil, aspru, între cincĭ copiĭ, treĭ bĭețĭ aĭ luĭ Pascal și două fetițe de la șease pînă la șeapte anĭ, date în grija arendașuluĭ de către Agenție.

Bertina era atuncĭ de treĭ anĭ trecuțĭ.

O puse să păzească gîștele, fiind-că Azistența nu maĭ dădea de la patru anĭ în colo de cît zece leĭ pe lună.

Ceĭ-l'alțĭ cincĭ copiĭ eraŭ aspri cu dînsa.

Tustrele fete se culcaŭ împreună într'un fel de cutie, în grajd, în fundul căruĭa se afla o saltea depaĭe.

Cînd Betrina sosea maĭ tîrziŭ, cele-l'alte două o împĭedicaŭ să se culce.

Intîĭa oară se duse să se plîngă luĭ Pascal care mustră pe copile a doua-zi.

De atuncĭ începu războĭul.

Inchipuirea copiilor e fertilă în invențiunĭ rele.

Bertina deveni toba bătăilor.

Nu era zi în care să nu fie bătută.

Iĭ zmînceaŭ pîĭnea care abĭa îĭ ajungea să se hrănească.

Intr'o zi, pe cînd una o ținea la malul uneĭ ape, cea-l-altă dintre fete îĭ alungă gîștele în ogorul unuĭ țăran, unde făcură stricăcĭunĭ.

Țăranul se plînse luĭ Pascal.

Cînd se întoarse seara Bertina, plină de spaĭmă, Pascal îĭ făcu un semn rîzînd.

Asigurată deja, crezînd că a fost ĭertată, se apropie.

Bestia îĭ trase atuncĭ douĭ pumnĭ în față atît de puternicĭ, în cît îĭ țîșni sîngele pe nas, îĭ umplu fusta și copila leșină.

De douĭ anĭ, Pascal nu-șĭ maĭ plătea arenda.

Fu urmărit și apoĭ expulzat.

A fost o fericire pentru Bertina, căcĭ pentru dînsa traĭul la Rigola era imposibil.

Se făcea sălbatică, rea, fugînd cît putea maĭ departe cînd voĭa cine-va să-ĭ vorbească.

Agenția o dădu unuĭ țesător din Landreciès, anume Riquelet.

Șezu la acesta pînă la vîrsta de douĭ-sprezece anĭ, murind de foame.

(Va urma)

cea mare atențiune mișcările regelui George.

Impărătesele, reginele și prințesele acestor curți mai ales se interesează de soarta regelui și a familiei sale, pe care o susțin din toate puterile, căci este știut că regele George se bucură de iubirea tuturor rudelor sale.

Conflict anglo-german

Din Londra se telegrafiază că într'o convorbire care a avut loc zilele acestea între lordul Salisbury și ambasadorul german, acesta s'a adresat cu un ton furios lordului Salisbury, apostrofîndu-l cu următoarele cuvinte:

— D-voastră vecinic vă puneți în drumul Germaniei, căutînd a-i zădărnici acțiunile. *O veți regreta.*

Beii din Creta

Beii din Creta s'aŭ adresat marilor puteri, rugîndu-le a scoate pe cei 50.000 de turci din Candia, căci de nu, ei vor pieri cu toții de foame, de oare-ce nutrimentele lipsesc cu totul.

O anchetă făcută de mai mulți gazetari străini a constatat într'adevăr că Turcii din Creta se află în cea mai neagră mizerie și că foametea și boalele îi decimează pe toți.

Forțele Turciei în Creta

Ziarul vienez Neue Freie Presse *află că Turcii mai aŭ în Creta următoarele trupe: în* Canea *4 batalioane, 3 baterii și 2 escadroane de cavalerie; în* Suda-Bai *o jumătate batalion. In* Kisamo *o jumătate batalion; în* Kandanos *1 batalion și 2 tunuri; în* Rethimno *3 batalioane, un sfert de escadron și 2 tunuri; în* Casteli, Alsomatos, Hagiuc-Miron, Spilli, Petridi, Casteli, Candia, Vukolies, etc. *sînt 7 batalioane și 3 tunuri.*

Prima ciocnire

La *Krania*, orășel turc la granița macedo-graecă, a avut loc prima ciocnire între Greci și Turci.

In fruntea insurgenților greci din Macedonia, se află șeful de revoluționari *Takis*.

Krania se află lîngă *Grevena*, care e lagărul principal al trupelor turcești.

După informații din sorginte grecească, ceata lui Takis ar fi învins pe turci și ar fi silit trupele turcești să se retragă după ce aŭ suferit mari pierderi de oameni și muniții.

Cronica Teatrală

Reprezintațiile trupei Antoine, Josset și Coquelin

Marți s'a început seria reprezintațiunilor trupei D-lor Antoine, Josset și Coquelin prin comedia *Amants* de Maurice Donay.

Ensemblul trupei este excelent, fie-care rol, cît de mic este studiat și ținut cu îngrijire. In *Amants* însă sînt trei roluri principale: Claudina—D-ra Josset, Contele de Ruyseux-Jean—Coquelin și Georges Vetheuil—Dumeny.

Comedia lui Maurice Donay este făcută după sistemul nouei școli dramatice, în care intriga este aproape nulă și în care ceea-ce reiese sînt caracterele și de multe ori o temă. Subiectul comediei se poate spune în două cuvinte: o femeie întreținută ia un amant pe care-l iubește; amorul lor însă este așa de puternic, că sînt nevoiți să se despartă. Tema este aceasta: amorul adevărat e o suferință și pasiunele ușoare și trecătoare sînt mai pricinoase pentru bărbat ca și pentru femeie.

Acesta fiind piesa, cei trei artiști cari aŭ ținut principalile roluri s'aŭ identificat în chip perfect cu ceia-ce autorul a voit să facă. D-ra Josset este femeia de spirit, fosta actriță, care de astă-dată iubește și tocmai fiind-că iubește chinuește pe amantul săŭ Vetheuil, om și el din lumea bună, care chiar în momente tragice găsește cuvîntul de rîs și care, avînd conștiință că face răŭ, este tîrît în vultoarea acestei patimi nedemne, de oare-ce înșală pe un om care are toate calitățile ca să nu fie încornorat. Contele de Ruyseux este tipul scepticului filosof care se știe menit să fie *cea-ce este*, care nu se plînge și care din această situațiune ridicală reiese vrednic și de plîns.

Antoine în piesă are un rol absolut secundar.

Ceea-ce însă în special face farmecul piesei lui Donnay este spiritul care scînteiază la fie-care frază, cuvîntul de spirit ușor, parizian, cîte odată cam indecent, dar în tot-d'a-una spus cu atîta fineță și ușurătate că poate trece fără nici o protestare.

M.

* * *

Aseară s'a jucat *Les Demi-Vierges*, comedie de Marcel Prevost, cunoscutul autor al scrierilor intitulate *Lettres des femmes*.

Les Demi-Vierges este inspirată de sigur de *Demi-Monde* a lui Al. Dumas-fils. Piesa însă este înjghiebată mult mai bine. Personagiul displăcut *Olivier de Gallin*, care rezonează și filozofează tot timpul, este redus aproape cu totul, vorbește foarte rar și termină tot ca Olivier de Gallin prin a se însura. Este o deosebire însă în ținută. Pe cînd Olivier împiedecă pe Nanjac să ia pe baroana D'Anges, Hector de Tessier sfătuește pe Maxime să ia de soție pe Maud.

Dar ce sînt *Les Demi-Vierges?*

Romanul care poartă acelaș nume—și care a fost făcut după piesă — a explicat în deajuns ce a înțeles autorul prin Les Demi-Vierges. Sînt fetele cari s'aŭ dedat la toate plăcerile, cari cunosc toate secretele vieței, afară de actul final. In *Les Demi-Vierges*, autorul ne prezintă o casă în care se găsesc mai multe Domnișoare de acestea. Natural se află și o virgină. Morala fabulei este că virgina se mărită, iar cele-l'alte devin numai amantele celor bogați, ale acelora cari printr'un mijloc saŭ altul reușesc să le seducă.

Asupra acestei chestiuni se poate discuta mult și se discută în de-ajuns chiar în piesă, dar nu e aci locul să intrăm în amănunte.

Piesa e scrisă cu o vervă îndrăcită și deși ca înjghebare ea coprinde toate cusururile Teatrului Dumas-fils cu oare-care ameliorări, e o piesă bună. Autorul a îndrăznit să prezinte publicului chiar și o scenă de tentativă de viol.

Scena aceasta e pusă ca să atragă pe blazați. Este de alt-fel o tendință în teatrul francez spre scenele decoltate și aceasta din cauză că scenele de soiul acesta fac succesul pieselor. Pentru înțelegerea piesei și desfășurarea acțiunei, nu era nevoie însă de scena de viol.

Dar ceea-ce trebuie să recunoaștem este superioritatea cu care joacă artiștii.

Afară de Jean Coquelin, căruia i se face o reclamă nejustificată, toți cei-alți sînt excelenți artiști. Nu numai Antoine și Dumeny, dar și cei-alți aŭ jucat ireproșabil. Ansamblul este excelent.

Poate că D-ra Josset în Maud a avut momente slabe, dar a avut în schimb și momente excelente. S'a distins D-ra Heller în Jaqueline.

S.

*

Astă-seară, *La Parisienne* de Henry Becque, una din cele mai bune piese ale teatrului modern.

După succesul cel mare al D-șoarei Josset în *Amants* și *Demies-Vierges*, ea va mai juca mîine, Vineri, la 8 ore și jum. pentru ultima oară, unul din rolurile sale cele mai bune, *Marcelle*, în noua piesă a lui Sardou. Atragem în special atentiunea publicului asupra acestei reprezintațiuni. Afară de rolul superb al D-șoarei Josset, D-nii Antoine, Jean Coquelin și Dumeny aŭ roluri foarte însemnate și toată trupa de elită joacă în această piesă. Trebuie să adăogăm că această piesă poate fi vazută de familiile și D-șoarele lor.

Spre marea noastră părere de răŭ, aceasta este ultima reprezintație a trupei, căci tratate anterioare silesc direcția turneului Josset de a debuta Dumineca viitoare la Constantinopol, și că în caz contrariŭ ar avea de plătit 50.000 de franci daune.

D. de Glaser, impresariul, merită recunoștința publicului nostru, pentru că tot-d'a-una a adus trupe excelente. De alt-fel, publicul bucureștean îi dovedește aceasta prin faptul că la trupele aduse de D-sa, sala este tot-d'a-una plină.

INFORMAȚIUNI

Asasinarea proprietarului Cioflan

Asasinarea.— Investigațiile parchetului. — Cei doui bănuiți. — Cauzele omorului.— Sorțul.

Eri s'a întors din comuna Belciugatele D-nii prim-procuror C. Sărățeanu și judele de instrucție Săvescu, și azi toate destăinuirile crimei se cunosc.

Cioflan era unul dintre proprietarii aceia cari consideră pe țaran ca rob și cari își bat joc și de umanitate și de legi. Se pare că aceasta ar fi o însușire a familiei. Atît tatăl cît și fratele celui asasinat aŭ murit de mîna sătenilor. Fratele lui Cioflan, pe lîngă cruzimi față de locuitori, avea obiceiul de a le viola fetele. Cît despre mort, exasperase pe săteni. La parchet sînt sute de jalbe contra lui, iar judecătoriile sînt pline de dosarele proceselor sale cu sătenii. Era foarte zgîrcit și în toată plasa moartea lui n'a găsit nici un regret.

— Bine că a scăpat lumea de el! își ziceaŭ țăranii, auzind de omor.

Asasinarea

Cioflan a plecat Luni seara la moșie. Ea se numește Cîndeasca și e situată în comuna Belciugatele. Ca să ajungi acolo, trebuie să te scobori la stația Brănești. De acolo pînă la moșie sînt vre-o 7—8 chilometri. Faptul s'a petrecut cam pe la orele 7 seara, la un chilometru departe de sat. Singurul martor este vizitiul, pe care parchetul îl bănuiește a fi complice cu asasinii.

El mărturisește că era noapte — și că de o-dată aŭ ieșit înaintea cailor două *matahale*. Unul din agresori a oprit caii în loc, iar altul l-a zmuncit de pe capră și l-a trîntit la pămînt, cu fața în jos. A auzit atunci două focuri de pușcă și cînd s'a ridicat, asasinii dispăruseră iar Cioflan era mort. Avea două rane: una în tîmplă *à bout portant*, iar alta în ceafă.

Investigațiile parchetului

Magistrații aŭ constatat prima contrazicere a vizitiului, aceea că era noapte, pe cînd s'a constatat că la orele 7 seara se poate încă vedea și recunoaște perfect oamenii. Vizitiul fiind din comună, a trebuit să cunoască pe asasini, de oare-ce mobilul crimei a fost răzbunarea: mortul n'a fost jefuit. Motive de răzbunare însă, nu aveaŭ de cît oameni din satul lui Cioflan, pe cari acesta îi exploata în chip neuman. Vizitiul a fost dar arestat.

Cei doui bănuiți

Pe lîngă acesta s'aŭ mai arestat doui locuitori, pe cari cădeaŭ bănuielile. La cercetările făcute, s'a găsit în căruța care dusese pe Cioflan un nasture. Or, tocmai acest nasture lipsia la haina unuia din bănuiți. La altul s'a găsit pușca de curînd trasă și s'a constatat că avea în casă zburături identice cu acelea găsite în craniul victimei. Pușca fusese băgată în pămînt cu gura, ca să pară a fi ruginită; totuși s'a putut vedea că ea servise de curînd.

Cei trei bănuiți neagă cu energie faptul. Parchetul pînă acum nu are alte indicii. E însă convins că întreg satul este părtaș moralicește la acest omor.

Cauzele omorului

Intre altele multe, este și faptul spus de ieri la Ediția I-a și anume că nici pînă acuma, sfîrșitul lui Februarie, Cioflan nu dăjduise pe locuitori.

Aceștia aŭ reclamat regelui, care a recomandat petiția ministerului de interne. Cu toate ordinele date, pînă în momentul asasinatului, Cioflan, grație indolenței și culpabilei nepăsări saŭ complicităței administrației locale, reuși să nu se supună nici legei, nici ordinului ministerial. In această stare de lucruri, sătenii trebuiaŭ să se împrumute de la circiumar cu porumb, ca să poată trăi, pe cînd porumbul lor stătea ne dijmuit.

Sorțul

Ne văzînd nici un ajutor și nici o dreptate de nicăiri, satul a hotărît suprimarea exploatatorului și desigur că sorțul a căzut pe cei doui bănuiți.

Restul se știe.

Arestații aŭ fost aduși în Capitală și depuși la penetenciarul Văcărești. Mîine, tribunalul se va ocupa de confirmarea mandatului.

C.

D. Aurelian a intervenit pe lîngă amicii săi ca să facă să se termine azi discuția pe articole a legei Casei Rurale și în acelaș timp legea să fie votată în total, chiar dacă ședința ar fi să se prelungească.

Mai mulți proprietari de fabrici de spirt din Moldova, într'o întrunire pe care aŭ avut-o în Iași aŭ hotărît să intervină pe lîngă guvern pentru a obține oare-cari avantagii în favoarea industriei spirtului.

Azi de dimineață, pe la orele 10, prințul Ferdinand și principesa Maria, însoțiți de prințul și principesa de Hessa, aŭ plecat călări de la palatul Cotroceni la șosea.

Aci aŭ fost întîmpinați de 16 ofițeri superiori și inferiori din cavalerie și cu toții împreună aŭ plecat la Chitila, pentru a vizita forturile.

Diseară se întorc în București, iar mîine, la orele 11, principii vor pleca cu un tren special la Sinaia.

Cu începere de la 1 Aprilie, uniforma sergenților de oraș va fi schimbată.

D. Mîrzescu, ministrul de instrucțiune, a luat hotărîrea ca de azi înainte să nu se mai numească suplinitori la catedrele vacante de la școalele primare rurale și urbane preoți saŭ seminariști, ci absolvenți de ai școalelor normale de institutori și învățători.

Zilele trecute, am publicat o informațiune în care se spunea că D. locotenent Economu, de la depozitul de recrutare din Capitală, se poartă brutal cu tinerii cari aŭ afaceri cu depozitul.

Cercetări ulterioare convingîndu-ne că D. Economu e un ofițer inteligent și manierat, rectificăm cu plăcere știrea publicată mai înainte.

La facultățile de drept și litere de la Universitatea din Iași se vor adăoga cîte două catedre noui.

D. ministru de instrucțiune a și prevăzut în budget suma necesară pentru acest scop.

Ministerul cultelor va depune pe biuroul Corpurilor Legiuitoare un proiect de lege pentru acordarea unui credit de trei milioane lei, care va servi la construirea mai multor localuri de școli și biserici.

La Cameră pînă la orele 2 și jumătate, ședința nu se deschisese.

Sturdziștii și guvernamentalii discutaŭ cu aprindere asupra dispoziției din art. 34 al proiectului de lege pentru Casa Rurală, prin care se stabilește prescripția la 10 ani în loc de 30, cum prevede Codul civil.

D-nii M. Ferichidi și C. Nacu eraŭ la Cameră de la orele 1 și jum. și mergeaŭ din deputat în deputat pentru a-i convinge să respingă inovația guvernului.

A fost o lungă discuție în această chestie între sturdziștii mai sus pomeniți și D-nii P. S. Aurelian și D. Giani.

Ministerul de interne va supune deliberărei Corpurilor Legiuitoare proiectele de lege prin cari județele Botoșani și Dorohoi sînt autorizate a percepe cîte o taxă de jumătate zecime peste cele trei existente.

Cu începere de la 1 Aprilie, serviciul pichetelor de pe frontieră nu se vor mai face ca pînă acum de către companiile teritoriale, ci de batalioanele permanente.

Depeșile noastre

(Serviciŭ particular)

26 Februarie
Viena.

Respunsul Greciei nemulțumește toată lumea diplomatică din Berlin, Viena și Londra.

Berlin, 10 ore seara.

Aci circulă zgomotul cum că împăratul Germaniei vrea să cedeze Rusiei direcțiunea în execuțiunea hotărîrilor pe cari puterile le-ar lua în afacerea Cretei.

Graz.

Un batalion de infanterie este gata a se îmbarca la Triest.

Vapoarele Torpo, Tiger și Pola aŭ primit ordin de a fi gata de plecare.

Viena, 11 ore seara.

Toată lumea diplomatică este pentru a se procede la blocare.

Corpurile Legiuitoare

DE LA CAMERĂ

Ședinta de la 27 Februarie 1897

Astă-zi ședința s'a deschis la 2 ore și trei sferturi, din cauza neînțelegerilor dintre guvern și sturdziști în privința art. 34 din legea asupra Casei Rurale.

Guvernul, temîndu-se ca acest articol să nu ne respins, a cedat scoțîndu-l din proiect.

D. Delimarcu depune un proiect de lege din inițiativă parlamentară, pentru pensiunile funcționarilor telegrafo-postali și cere în acelaș timp să se puie la ordinea zilei imediat după votarea legei Casei Rurale, interpelarea sa adresată D-lui ministru de Culte în privința organizației Teatrului Național.

*

D. Ceaur-Aslan cere a se pune la ordinea zilei interpelarea sa în chestia școalelor din Macedonia.

*

Se intră în ordinea de zi.

D. Stolojan, raportor, comunică cum că comitetul delegaților a hotărît stergerea art. 34 din proiectul de lege asupra Casei Rurale.

D-nii Scorțescu, Macri, etc., cer votul cu bile.

Miniștrii intervin și se votează prin ridicare.

D. Politimos la art. 35 propune un amendament, care se respinge.

De asemenea se respinge și amendamentul D-lui Iarca, în sensul că țăranii să fie obligați a vărsa la Casa Rurală a cincea parte din valoarea locului cumpărat.

DE LA SENAT

Sedinta de la 27 Februarie 1897

D. G. Mîrzescu depune vre-o 15 proiecte de legi pentru recunoașteri și indigenate.

D. colonel Obedeanu întreabă de ce nu s'a pus la ordinea zilei proiectul de lege relativ la C. F. R. cînd ministrul D. Porumbaru însuși a cerut urgența și raportul s'a depus încă de Vineri.

D. Dim. Sturdza, președinte: Nu s'a pus la ordinea zilei pentru că însuși D. ministru a cerut să se întîrzieze cîte-va zile.

Voci: E bolnav! Nu iese din casă!

Se repetă votul asupra cererei de indigenat a D-lui G. D. Karaghieorghe.

Se votează indigenatele D-lor Timoleon Pizani, ziarist, Dim. N. Eremia, Dr. Cobilovici (evreŭ).

La orele 3 și jumătate ședința se ridică și senatorii trec în secții.

ULTIMA ORA

Alianța franco-engleză

Din Londra se telegrafiază că între Anglia și Franța se urmează tratări foarte serioase pentru o alianța între aceste state cu Italia.

Anglia dă Franței prioritatea în politica orientală a Europei, și promite a se înțelege cu Franța asupra regulărei chestiunei egiptene.

Spre acest scop a avut loc o intervedere între prințul moștenitor englez de Galles și președintele republicei, D. Felix Faure, care va fi urmată de o intervedere între regina Victoria și Felix Faure.

Alianța franco-engleză e pe cale a deveni în scurt timp un fapt îndeplinit.

Răspunsul Greciei n'a făcut acelaș impresie în toate marile state europene.

Ast-fel, în Germania și Austro-Ungaria, răspunsul Greciei este luat drept o provocare a Europei și diplomații acestor state cer ca să se ia măsuri coercitive în contra Greciei, blocîndu-se Pireul.

In Franța, Anglia și Italia răspunsul Greciei a făcut o impresie bună, de oare-ce dă loc la noui tratări diplomatice, ceea-ce ar amîna o conflagrațiune europeană.

Singură Rusia nu s'a declarat încă în această cestiune, de oare-ce se teme ca alianța cu Franța să nu se sfărîme printr'o acțiune prea grăbită.

Lei 3 în loc de 3.50

Timp de **șease zile**, cu începere de astă-zi, *Sala de Depeși* a *„Adevĕrului"* pune la dispoziția cetitorilor săi cu **lei 3 în loc de 3.50,** veri-care din volumele anunțate în pag. IV-a a numărului de astă-zi.

Prezintarea cuponului dă drept la aceste avantagii.

Cetitorii din provincie trebuie să adauge și cheltuielile de porto, cari de obiceiŭ insumează 10 la sută din cost.

Administrația *Salei de Depeși* nu răspunde de pierderile expedițiilor făcute prin poștă nerecomandate.

CORESPONDENȚA PREMIILOR

Oscar S. Hellman, Galați; Căpitan Stefan Călugăru, Turnu-Severin; Nicolae Jaja, farmacist, Brăila.— Bine-voiți a ne trimite costul cărților cerute de D-v. Prețul redus se află în dreptul fie-căreia.

Cererile cu ramburs nu se expediază.